

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

bejdsdokument fra Bruxelles, der skal danne grundlag for en drøftelse af filmstøtteordningernes fremtid mellem embedsmænd fra Kommissionens administration og fra medlemslandene. Det gøres i dette forhandlingsoplæg gældende, at en støtte til industrien baseret på nationalitet ikke vil kunne opretholdes. Man finder, at landene bør gøre begyndelsen til en samling (»pooling«) af ressourcer ved at give ansøgere fra andre medlemslande adgang til deres støtteordninger.

Derimod tages der i dokumentet ikke afstand fra en kunststøtte baseret på kvalitetskriterier, som den blandt andet praktiseres her i landet.

EF-kommissionen kan ikke selvstændigt vedtage nye EF-regler på filmområdet, hertil kræves beslutning i ministerrådet. Det fremlagte kommissionsdokument er end ikke et forslag, men er af helt foreløbig og forberedende karakter.

Fra dansk side vil vi deltage i drøftelserne ud fra den faste opfattelse, at vi både kan og skal fastholde den filmstøtteordning, som blev bekræftet af folketinget i foråret 1977, da tinget vedtog forslaget til ændring af loven om film og biografer.

Af *Voigt* (FP) til justitsministeren (6/9 77):

»Hvilken betydning tillægger ministeren den schweiziske højesteretsdom, der erklærede sikkerhedsseletvangen som stridende mod grundlovens regler om den personlige frihed, og vil ministeren lade dommens synspunkt indgå i de overvejelser, han vil gøre sig i forbindelse med den forestående revision af de danske regler om sikkerhedsseletvang?«

(Spm. nr. 524).

Begrundelse.

Den schweiziske højesteret har nu givet en bilist medhold i, at seletvangen er en krænkelse af individets frihedsbegreber, hvilket må få den konsekvens, at seletvangen bliver ophævet i Schweiz. Et land med mange farlige bjergveje.

Når nu dette frihedselskende land har erkendt, at der trods alt er grænser for, hvor meget staten skal blande sig i de forhold, som kun kan berøre én selv, føler jeg et spirende håb for, at også Danmark i denne sag skal opleve, at grundlovens ord om, at den personlige frihed er ukrænkelig, vil blive efterlevet. Ministe-

ren vil sikkert kunne erindre, at jeg under en af debatterne samt i betækningsbidraget påpegede, at denne lov efter min opfattelse var i strid med grundloven.

Da vi ifølge den nye færdselslov skal have sikkerhedsseleparagraffen til revision i den kommende samling, har jeg følt det rigtigt at gøre ministeren bekendt med ovenstående.

Til ministerens orientering kan jeg meddele, at spørgeren igennem retsudvalget har bedt om at få dommens præmisser oversendt til udvalget.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (15/9 77):

Den nævnte schweiziske højesteretsdom kender jeg kun fra en kort omtale i aviserne, og jeg kan derfor ikke nu udtale mig om, hvorvidt dommens præmisser vil indgå i overvejelserne i forbindelse med den forestående revision af reglerne om anvendelse af sikkerhedsseler.

Justitsministeriet har anmodet udenrigsministeriet om at fremskaffe et eksemplar af dommen, som herefter vil blive sendt til retsudvalget.

Af *Bernhard Baunsgaard* (RV) til justitsministeren (6/9 77):

»Hvornår kan arbejdet med gennemgang af normalpolitivedtægten, så vedtægt og gældende ret bringes i overensstemmelse med hinanden, ventes færdiggjort?«

(Spm. nr. 525).

Begrundelse.

Ved en dom afsagt ved vestre landsret den 16. juni 1977 i anledning af, at Radikal Ungdom havde delt skrifter med bl. a. Hørup-citater ud i nærheden af en kaserne, blev det fastslået, at den gældende politivedtægts § 12, stk. 3, der forbyder en sådan uddeling, ikke som af justitsministeriet hævdet kan begrundes med henvisning til § 2 i lov nr. 21 af 1871.

Vestre landsret udtalte dertil, at man ikke i betragtning af det manglende lovgrundlag unødigt burde begrænse adgangen til udbredelse af meninger.

Justitsminister *Orla Møllers* svar (14/9 77):

Ved § 12, stk. 3, i normalpolitivedtægten bestemmes bl. a., at uddeling af skrifter ikke må finde sted inden for en afstand af 100 m fra adgangen til en kaserne.

Ved vestre landsrets ankedom af 9. juni 1977